

skabelse og inkarnation hos Tertullian

1. Indledning – Tertullian og hans bidrag til dette
2. At spørge efter inkarnationens grundlag i Gud
3. Inkarnationens grundlag i Guds natur som skaber (*De Carne Christi* 3-4)
4. Inkarnationen og Gud som Fader og Søn (*Mod Markion II* 27)
5. Inkarnationen og treenigheden (*Mod Praxeas* 12)
6. Inkarnationen og korset (*De Carne Christi* 5)
7. To perspektiver: – En verden, hvor Skabereren er nær
– Apologetik og mission

skabelse og inkarnation hos Tertullian

'Men,' siger du [Markion], 'grunden til, at jeg benægter, at Gud virkelig blev forvandlet til menneske, i den forstand at han både blev født og inkarneret i kød, er, at den, som er uden afslutning, nødvendigvis også må være uforanderlig. At blive forvandlet til noget andet er en afslutning på det, der oprindeligt var. Derfor er forandring ikke mulig for en, for hvem afslutning er ikke er mulig.'

(De Carne Christi 3,5)

skabelse og inkarnation hos Tertullian

'Men,' siger du [Markion], 'grunden til, at jeg benægter, at Gud virkelig blev forvandlet til menneske, i den forstand at han både blev født og inkarneret i kød, er, at den, som er uden afslutning, nødvendigvis også må være uforanderlig. At blive forvandlet til noget andet er en afslutning på det, der oprindeligt var. Derfor er forandring ikke mulig for en, for hvem afslutning er ikke er mulig.'

Jeg indrømmer, at de foranderlige tings natur er bundet af den lov, der forhindrer dem i at forblive i det, der undergår forandring i dem ... men ingen [af de foranderlige ting] er som Gud .. Hans natur er langt fra alle [disse] tings omstændigheder ... så det modsatte gælder: Gud kan forandre sig til alt [=hvad som helst] og [samtidig eller derved?] forblive den [samme], som han er

(De Carne Christi 3,5)

skabelse og inkarnation hos Tertullian

...man må enten ære barnefødslen må grund af faren [som den fødende kvinde gennemgår] eller [ligefrem] betragte den som noget helligt (*religiosus*), på grund af dens natur.

(De Carne Christi 4,1).

Hvis han er Skaberens Kristus (*Christus creatoris*), var det med god grund, han elskede sit eget ... Derfor elskede han både mennesket og dets fødsel, selv dets kød. For intet kan elskes, hvis man ser bort fra det, der gør det til det, det er.”

(De Carne Christi 4,3).

skabelse og inkarnation hos Tertullian

Han genopretter kødet fra enhver plage: Han renser den spedalske, giver syn til den blinde, heler den lamme, renser den besatte, opvækker den døde. Skulle det da være skamfuldt [for ham] at blive født ind i dette [kød]?

(De Carne Christi 4,4).

skabelse og inkarnation hos Tertullian

Derfor kan alt, hvad du [Markion] kræver som værdigt for Gud, findes i den usynlige, utilgængelige og fredselskende Fader, ham som, om jeg så må sige, er filosofernes Gud. Men alt, hvad du forkaster som uværdigt, skal tilskrives Sønnen, som både blev set og hørt, og havde samtaler [med mennesker], Faderens udsending (?) og tjener, der forener menneske og Gud i sig selv

(Mod Markion II,27,6)

skabelse og inkarnation hos Tertullian

Ved Herrens ord blev himlen skabt,
hele dens mangfoldighed ved et pust fra hans mund.

(Ps 33,6).

skabelse og inkarnation hos Tertullian

Hvis du [Praxeas] stadigvæk er forarget over flerheden i Treenigheden, som om de [tre] ikke er forbundne i en enkel enhed (*in unitate simplici*), spørger jeg, hvordan en singularer og enkeltstående [person] taler i flertal: "Lad os skabe mennesket i vort billede, så det ligner os," når han burde have sagt: "Lad mig skabe mennesket i mit billede, så det ligner mig," eftersom han er den ene og enkeltstående ... Talte han måske til englenerne, som jøderne fortolker det, fordi de ligesom dig ikke anerkender Sønnen? Eller er det, fordi han selv var [en] Fader-Søn-Ånd [den modalisme, Tertullian afviser hos Praxeas], som præsenterede sig selv som mangfoldig ved at tale til sig selv i flertal?

(Mod Praxeas 12,2)

skabelse og inkarnation hos Tertullian

Nej, det var snarere fordi Sønnen, Den anden Person, allerede var knyttet til ham, altså hans Ord, og Ånden, Den tredje [Person], [som var] i Ordet. Derfor talte han i flertal... For sammen med hvem skabte han mennesket, og hvem var det, han skabte det, så det lignede? Sammen med Sønnen, som skulle **antage** mennesket [altså som skulle blive menneske], og sammen med Ånden, som skulle **hellige** mennesket...

(Mod Praxeas 12,2-3)

skabelse og inkarnation hos Tertullian

Guds Søn blev korsfæstet: Jeg skammer mig ikke – fordi det er skammeligt.

Guds Søn døde: Det er umiddelbart troværdigt – fordi det er tåbeligt (*ineptum est*).

Han blev begravet og stod op igen: Det er sikkert – fordi det er umuligt.

(De Carne Christi 5,4)